

Υποδοχή του Σταυρού του Επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ στην γενέτειρά του Τσαριτσάνη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελασσώνος

Η ιστορική και μαρτυρική Τσαριτσάνη του Δήμου Ελασσώνος αποτελεί την πατρίδα του Επισκόπου της Εξόδου, [Ρωγών Ιωσήφ](#). Με αφορμή την συμπλήρωση 200 ετών από την ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου η [Ιερά Μητρόπολη Ελασσώνος](#), σε συνεργασία με την Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας, διοργάνωσε επετειακές εκδηλώσεις προς τιμήν του Εθνοϊερομάρτυρα Επισκόπου, το διήμερο 28 Φεβρουαρίου και 1 Μαρτίου 2026.

Ο Ρωγών Ιωσήφ υπήρξε μια από τις εμβληματικότερες μορφές της ηρωικής Εξόδου του Μεσολογγίου.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην ιστορική Τσαριτσάνη. Έγινε Μοναχός στην Ιερά Μονή Αναλήψεως του Σωτήρος Συκέας Ελασσώνος, της οποίας αργότερα διετέλεσε Ηγούμενος. Ως Επίσκοπος Ρωγών και Κοζύλης συμμετείχε ενεργά στην προετοιμασία της Εξόδου, ευλόγησε τους αγωνιστές και θυσίασε τη ζωή του για το ιδανικό της ελευθερίας, καταγράφοντας το όνομά του στο πάνθεον των ηρώων της Ελληνικής Επανάστασης.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ανταποκρινόμενος στην φιλάδελφο πρόσκληση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελασσώνος κ. Χαρίτωνος μετέφερε στην Τσαριτσάνη και στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, τον Τίμιο Σταυρό του Επισκόπου Ρωγών, με τον οποίο ο Ιωσήφ ευλογούσε τους αγωνιστές κατά την πολιορκία του Μεσολογγίου και την νύχτα της Εξόδου. Το μοναδικό αυτό ιερό κειμήλιο φυλάσσεται στην Δημοτική Πινακοθήκη του Δήμου Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου και για πρώτη φορά εξήλθε της Ιεράς Πόλεως, κατόπιν ειδικής άδειας του Δημάρχου κ. Σπυρίδωνος Διαμαντόπουλου.

Η επίσημη υποδοχή πραγματοποιήθηκε στην κεντρική πλατεία του χωριού, ενώ ταυτόχρονα πραγματοποιήθηκε και η υποδοχή της ιεράς και θαυματουργού Εικόνας της Παναγίας της Ολυμπιώτισσας.

Με λιτανευτική πομπή και με τη συνοδεία της φιλαρμονικής, των εκπροσώπων των τοπικών αρχών και πλήθους κόσμου τα ιερά σεβάσματα μεταφέρθηκαν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, όπου τελέσθηκε η Ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού της Κυριακής της Ορθοδοξίας, χοροστατούντος του Επισκόπου Ρωγών κ. Φιλοθέου και συγχοροστατούντων του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού και του οικείου Ποιμενάρχου, Μητροπολίτου Ελασσώνος κ. Χαρίτωνος.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Επίσκοπος Ρωγών κ. Φιλόθεος, ο οποίος αναφέρθηκε εκτενώς στη ζωή, το πνευματικό ανάστημα και την εθελουσία θυσία του προκατόχου του, Επισκόπου Ιωσήφ, υπογραμμίζοντας το διαχρονικό μήνυμα της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού, ενώ ο Μητροπολίτης Ελασσώνος καλωσόρισε με θερμούς λόγους τους προσκεκλημένους Αρχιερείς και αναφέρθηκε στην ιστορική επέτειο της Εξόδου και στον Εθνομάρτυρα Επίσκοπο Ρωγών, ευχαριστώντας τον Μητροπολίτη κ. Δαμασκηνό για την μεταφορά του μοναδικού και ιστορικού ιερού κειμηλίου.

Μετά την Ακολουθία του Εσπερινού οι Αρχιερείς μετέφεραν τον Σταυρό του Επισκόπου Ρωγών στην Ιερά Μονή Αναλήψεως του Σωτήρος, όπου εκάρη Μοναχός και διετέλεσε Ηγούμενος και όπου τους υποδέχθηκαν με χαρμόσυνες

κωδωνοκρουσίες η Γερόντισσα Παντάνασσα και η Αδελφότητα της Ιεράς Μονής.

Το πρωί της Κυριακής της Ορθοδοξίας, 1 Μαρτίου 2026 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Τσαριτσάνης τελέσθηκε η Ακολουθία του Όρθρου και η τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού και συλλειτουργούντων του Μητροπολίτου Ελασσώνος κ. Χαρίτωνος και του Επισκόπου Ρωγών κ. Φιλοθέου. Ακολούθησε η λιτάνευση των ιερών εικόνων, σύμφωνα με την καθιερωμένη τάξη της Εκκλησίας.

Αμέσως μετά στον προαύλιο χώρο του Ναού τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση ενώπιον της προτομής του Εθνοϊερομάρτυρος Επισκόπου Ρωγών.

Επίκαιρη ομιλία εκφώνησε ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ο οποίος παρουσίασε το θέμα: «Φωτισθέντες και Φωτίσαντες: Ιωσήφ Ρωγών - Κωνσταντίνος Οικονόμος ο εξ Οικονόμων» αναφερόμενος στον Ιωσήφ Ρωγών και στον Κωνσταντίνο Οικονόμο τον εξ Οικονόμων, ο οποίος επίσης καταγόταν από την Τσαριτσάνη Ελασσώνας.

Ως εκπρόσωπος του Δημάρχου Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου συμμετείχε στις εκδηλώσεις ο Αναπληρωτής του Δημάρχου κ. Σωτήριος Φαράντος, Αντιδήμαρχος Παιδείας και Αθλητισμού.

Ακολουθεί η ομιλία του Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ελασσώνος κ. Χαρίτωνα,

Θεοφιλέστατε Επίσκοπε Ρωγών κ. Φιλόθεε,

Εντιμότατοι Άρχοντες,

Σεβαστοί Πατέρες,

Αγαπητοί εν Χριστώ Αδελφοί,

Λαμπρά ημέρα ανέτειλε σήμερα, κατά την οποία η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει τον θρίαμβο της Ορθοδοξίας και την έλλαμψη της αλήθειας έναντι κάθε μορφής πλάνης και ψεύδους.

Την αγία και πανηγυρική αυτή ημέρα, μέσα στο άλικο και ιλαρό φως της Κυριακής της Ορθοδοξίας, προσήλθαμε σήμερα στον ιστορικό Ι. Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στην ιστορική κωμόπολη της Τσαριτσάνης, για να τιμήσουμε την ιερά μνήμη και την πνευματική παρακαταθήκη του Επισκόπου της Εξόδου Ιωσήφ Ρωγών και του μεγάλου διδασκάλου του Γένους Κωνσταντίνου Οικονόμου του εξ Οικονόμων, προσωπικοτήτων που αποτελούν ζωντανή μαρτυρία ότι η Εκκλησία

πορεύεται δια μέσου των αιώνων, φωτιζομένη από την αλήθεια του Χριστού και φωτίζουσα τον λαό του Θεού.

Αυτή η πνευματική χαρά και η μέγιστη ευλογία που απολαμβάνει η ελαχιστότητά μου και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ρωγών κ. Φιλόθεος, ο οποίος συμμετέχει στις εκδηλώσεις μνήμης και τιμής, εκπροσωπώντας έναν ιστορικό επισκοπικό τίτλο άρρηκτα συνδεδεμένο με τα ιερά γεγονότα της Εξόδου, οφείλεται στην φιλάδελφη πρόσκληση του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου σας κ. Χαρίτωνα. Η συμμετοχή και των τριών Επισκόπων στην τέλεση της αναιμάκτου θυσίας, μαρτυρεί τη ζωντανή συνέχεια των ιστορικών Τοπικών Εκκλησιών που συνδέονται με τη θυσία του Μεσολογγίου και διαφυλάσσουν άσβεστη την εκκλησιαστική και εθνική μας μνήμη.

Διότι η Εκκλησία δεν τιμά απλώς πρόσωπα και γεγονότα του παρελθόντος, αλλά διατηρεί ζωντανό το πνεύμα της πίστεως, της θυσίας και της ελευθερίας, το οποίο εξακολουθεί να εμπνέει τον λαό μας και να φωτίζει την πορεία του.

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας μας υπενθυμίζει, ότι η νίκη της Εκκλησίας είναι η νίκη του φωτός επί του σκότους, της αληθείας επί της πλάνης, και της ζώσης παραδόσεως επί της λήθης. Εντός αυτού του πνεύματος, οι τιμώμενες μορφές αναδεικνύονται ως πρότυπα πίστεως και προσφοράς, παραμένοντες διαχρονικώς φωτισθέντες και φωτίσαντες τον λαό και το Έθνος, περικλείοντας την όλη οδό της Εκκλησίας, την ιστορία του Γένους, τη λαμπρή μαρτυρία των αγίων και των ηρώων, τον σκοπό της διακονίας του ανθρώπου στην κτίση και την πρόσκληση προς γενική αφύπνιση των δυνάμεων του γένους μας. Θα ανατρέξω στον ατίμητο θησαυρό των Αγίων Πατέρων και θα προτάξω των φτωχών μου σκέψεων τους λόγους του μεγάλου Θεολόγου της Εκκλησίας Γρηγορίου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, του Θεολόγου: «Χριστὸς φωτίζεται, φωτισθῶμεν μετ' αὐτοῦ. Χριστὸς βαπτίζεται, συγκαταβῶμεν αὐτῷ, ἵνα καὶ συναναβῶμεν». (Λόγος ΛΘ' (39), Εἰς τὰ Ἅγια Φῶτα, PG 36, 349B).

Οι λόγοι αυτοί αποτυπώνουν το μέγεθος της δωρεάς του Θεού προς τον άνθρωπο. Ο Χριστός είναι το φως του κόσμου. Και όπου υπάρχει Χριστός, υπάρχει φωτισμός. Όπου ο άνθρωπος ανοίγει την καρδιά του στη χάρη, εκεί γεννιέται η εσωτερική ελευθερία. Και όταν ο άνθρωπος φωτιστεί, δεν μένει όπως πριν. Αλλάζει ο τρόπος που σκέπτεται. Αλλάζει ο τρόπος που αγαπά. Αλλάζει ο τρόπος που αντιμετωπίζει τον πόνο και την δοκιμασία.

Ο φωτισμός δεν είναι διανοητικό κατόρθωμα. Δεν αποκτάται με πτυχία και τίτλους. Έρχεται όταν η καρδιά ταπεινωθεί. Όταν ο άνθρωπος μετανοήσει ειλικρινά. Όταν αναζητήσει τον Θεό όχι ως ιδέα, αλλά ως πρόσωπο. Η Ορθοδοξία δεν είναι φιλοσοφία· είναι βίωμα και τρόπος ζωής που οδηγεί στην θεραπεία της

καρδιάς, στην θεραπεία του νου. Και όταν ο νους καθαριστεί, τότε αρχίζει να βλέπει ορθά.

Αλλά το φως του Θεού έχει ιδιότητα θαυμαστή· δεν φυλακίζεται. Δεν κρατείται ως προσωπικό προνόμιο. Όποιος φωτίζεται, γίνεται και φορέας φωτός. Όποιος γεύεται την αλήθεια, γίνεται μάρτυρας. Όποιος συναντά τον Χριστό, γίνεται ομολογία ζωντανή. Έτσι προχωρεί η ιστορία της Εκκλησίας. Από γενιά σε γενιά, από καρδιά σε καρδιά. Και αν αναζητήσουμε παραδείγματα, δεν χρειάζεται να πάμε μακριά. Η ιστορία του τόπου μας είναι γεμάτη από φωτισμένους ανθρώπους που έγιναν φλόγες μέσα στην σκοτεινιά.

Μέσα στη ζωντανή Εκκλησία οι δυνατοί στηρίζουν τους αδύνατους, οι πλούσιοι μοιράζουν τα αγαθά τους στους φτωχούς, οι ενάρετοι διδάσκουν με το παράδειγμά τους τους πιο ανώριμους, οι άγιοι προσεύχονται και μεσιτεύουν για τους αμαρτωλούς, διότι μέσα στην Ορθοδοξία πάντοτε αυτοί που φωτίσθηκαν από το φως του Χριστού φωτίζουν όλο τον κόσμο.

Η παραπάνω μεγάλη αλήθεια επιβεβαιώνεται στο γεγονός της Ηρωικής Εξόδου του Μεσολογγίου. Εάν η Ορθοδοξία είναι ο δογματικός θρίαμβος του φωτός, η Έξοδος του Μεσολογγίου είναι ο υπαρξιακός θρίαμβος του φωτός. Το γεγονός αυτό δεν είναι απλώς ένα ιστορικό στιγμιότυπο σε κάποιον τόπο και κάποιον χρόνο. Μετά την ηρωική έξοδο των Ελευθέρων Πολιορκημένων, το Μεσολόγγι γίνεται μία ιδέα, ένα φως, μία λαμπάδα, που ακτινοβολεί στους αιώνες. Εν μέσω λιμού, εν μέσω θλίψεως, ο λαός επέλεξε την αρετή της θυσίας, ως μόνη οδό σωτηρίας. Μέσα στο πηχτό σκοτάδι του πολέμου, μέσα στην αντάρα της απελπισίας, μέσα στη γκρίζα ομίχλη της απειλής του θανάτου και της βαρβαρότητας των εχθρών, οι Μεσολογγίτες συστρατεύονται με το φως της απ' αιώνων Ρωμιοσύνης, με το φως της ελπίδας στην αιωνιότητα, με το φως της προσδοκίας της κοινής Ανάστασης, που βεβαιώνεται με την Ανάσταση του Ιησού. Οι εκ Μεσολογγίου εξερχόμενοι ήταν «φωτισθέντες». Τους φώτισε η πίστη, η ελπίδα, η αγάπη προς την Πατρίδα και προς τον Θεό. Οι Μεσολογγίτες ήταν φωτισθέντες διά της πίστεως και φωτίσαντες διά του αίματος. Έδειξαν στην Ελλάδα και στην Ευρώπη ότι η ελευθερία δεν χαρίζεται, αλλά ανασταίνεται.

Στον κύκλο των αγίων και των ηρώων αναφαίνεται η μορφή του Ιερομάρτυρα Ιωσήφ Ρωγών, γόνος και καύχημα της ιστορικής κοινότητας της Τσαριτσάνης. Εδώ για πρώτη φορά άνοιξε τα μάτια του, εδώ έμαθε τα πρώτα του γράμματα μέσα στους δύσκολους καιρούς της σκλαβιάς. Στα ονομαστά διδασκαλεία της περιοχής αυτής σπούδασε και κατέστη ένας κληρικός λόγιος και καλλιεργημένος, με τεράστια προσφορά στην Εκκλησία και στο σκλαβωμένο Γένος.

Ο Μαρτυρικός αυτός Επίσκοπος αποτελεί σύμβολο της αληθινής ποιμαντικής αρετής. Μέσα σ' εκείνη την δραματική νύχτα της Εξόδου, η μορφή του Ιερομάρτυρος Ιωσήφ Ρωγών δεν εγκατέλειψε. Δεν έφυγε. Δεν αναζήτησε ασφάλεια. Λειτουργήσε. Κοινώνησε. Ευλόγησε. Έδωσε στους αγωνιστές όχι λόγια ενθουσιασμού, αλλά τον Χριστό. Και όταν η πόλη εβυθίσθη στον θάνατο, έμεινε μαζί τους. Αυτό σημαίνει ποιμένας φωτισμένος. Η αρχιερωσύνη ως σταυρός. Η εκκλησιαστική παρουσία ως θυσία. Όταν ο ποιμένας φωτίζεται, ολόκληρος ο λαός δυναμώνει. Όταν ο ποιμένας στέκεται, η πίστη γίνεται ιστορία.

Στο πρόσωπο του επισκόπου Ιωσήφ Ρωγών προβάλλεται η απαίτηση της ποιμαντικής γενναιότητας. Όταν ο ποιμένας προσφέρεται υπέρ του ποιμνίου του και θυσιάζει τον κόπο, τον χρόνο, ακόμη και τη ζωή του, για τους πιστούς που του εμπιστεύτηκε ο Θεός, τότε η ευθύνη της Εκκλησίας απέναντι στους ανθρώπους γίνεται έμπρακτη. Ο φωτισμένος ποιμένας μεταβάλλεται σε φωτιστή του λαού.

Αλλά το φως δεν μεταδίδεται μόνο με το αίμα. Μεταδίδεται και με τον λόγο. Στην ίδια εποχή αναδεικνύεται η μορφή του λογίου και θεολόγου Κωνσταντίνου Οικονόμου του εξ Οικονόμων. Άνθρωπος παιδείας, άνθρωπος εκκλησιαστικής συνειδήσεως, άνθρωπος που αγωνίστηκε να διατηρηθεί η Ορθόδοξη ταυτότητα μέσα σε καιρούς ρευστούς και δύσκολους. Έδειξε ότι η μάχη για το φως δίνεται και στο πεδίο της σκέψεως. Ότι η παιδεία, όταν έχει ρίζες πνευματικές, γίνεται δύναμη ελευθερίας. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι το Γένος μας δεν εσώθη μόνο με όπλα. Εσώθη με πίστη. Εσώθη με λειτουργία. Εσώθη με παιδεία. Εσώθη επειδή υπήρξαν άνθρωποι που πρώτα φωτίστηκαν και έπειτα έγιναν φωτιστές.

Προσεγγίζοντας όμως την σημερινή μας πραγματικότητα, διαπιστώνουμε αγαπητοί μου αδελφοί, ότι ζούμε σε μια εποχή όπου το τεχνητό φως περισσεύει, αλλά το εσωτερικό φως λιγοστεύει. Έχουμε πληροφόρηση, αλλά όχι σοφία. Έχουμε επικοινωνία, αλλά όχι σχέση. Ο άνθρωπος μπορεί να συνδεθεί με όλον τον κόσμο, αλλά δυσκολεύεται να συναντήσει τον εαυτό του.

Το σκοτάδι σήμερα δεν έχει μορφή διωγμού. Έχει μορφή αδιαφορίας. Έχει μορφή λήθης. Έχει μορφή πνευματικής αναισθησίας. Και αυτό είναι εξίσου επικίνδυνο. Αν ξεχάσουμε τις ρίζες μας, θα χάσουμε την ταυτότητά μας. Αν πάψουμε να προσευχόμαστε, θα αλλοιώσουμε την πνευματική μας ταυτότητα. Αν πάψουμε να πιστεύουμε, θα αδειάσει η ψυχή μας, γεμίζοντας με κενό που δεν καλύπτεται με τίποτε υλικό.

Γι' αυτό το ερώτημα δεν είναι αν τιμούμε ιστορικά τους φωτισμένους προγόνους μας. Το ερώτημα είναι αν επιθυμούμε κι εμείς να συνεχίσουμε την αλυσίδα του

φωτός. Αν θέλουμε κι εμείς να είμαστε κρίκος ζωντανός και όχι σπασμένος. Το φως δεν μεταδίδεται με επιβολή. Μεταδίδεται με παράδειγμα. Η μεγαλύτερη προσφορά στην πατρίδα και στην Εκκλησία είναι η προσωπική μας μεταμόρφωση. Ένας άνθρωπος που ζει με συνέπεια, που συγχωρεί, που αγαπά, που στέκεται με αλήθεια και ταπείνωση, φωτίζει ολόκληρο το περιβάλλον του.

Ακριβώς μέσα σε αυτήν την προοπτική της ζωντανής συνέχειας του φωτός αποκτά βαθύτερο νόημα και ο φετινός εορτασμός των διακοσίων ετών από την Έξοδο του Μεσολογγίου. Διότι η Έξοδος δεν αποτελεί μόνον ένα ιστορικό γεγονός προς ανάμνηση, αλλά μία ζωντανή μαρτυρία ανθρώπων που έγιναν οι ίδιοι φορείς του φωτός, μετατρέποντας την πίστη, την ελευθερία και την θυσία σε τρόπο ζωής. Έτσι, η μνήμη τους μας καλεί όχι απλώς να τιμούμε το παρελθόν, αλλά να συνεχίζουμε την αλυσίδα του φωτισμού με τη δική μας προσωπική στάση και μεταμόρφωση.

Ας σκεφτούμε πως η Ιστορία δεν μας ρωτάει τι τιμήσαμε, αλλά πώς ζήσαμε. Η Ιστορία μας βάζει μπροστά στην ευθύνη εάν παραμείναμε φωτισθέντες αλλά και μπροστά στη μεγαλύτερη ευθύνη εάν γίναμε φωτίσαντες. Εφόσον το φως είναι δώρο, η καλλιέργειά του εξαρτάται από την προσωπική μας άσκηση. Αυτή η προσωπική άσκηση αποτελεί τον αγώνα που κάνει ο πιστός, ακριβώς δηλαδή αυτό που ονομάζουμε πνευματική ζωή.

Έτσι ο ορθόδοξος άνθρωπος μελετά την Αγία Γραφή και αγαπά την προσευχή. Κάνει με συνέπεια τον αγώνα της κάθαρσης με τη μετάνοια και την εξομολόγηση. Με τη μετάνοια αποφεύγει τις παγίδες του κακού και με την εξομολόγηση ανανεώνει τη σχέση του με τον Θεό και με το σώμα της Εκκλησίας. Για να διατηρήσει τον εσωτερικό του φωτισμό ασκεί αυστηρή πνευματική διάκριση στις πηγές των διδασκάλων και των πνευματικών δρόμων. Αποφεύγει τις ακρότητες και όλα τα πρόσωπα που δημιουργούν και εμπνέουν την ταραχή, όσο ενάρετα και αν παρουσιάζονται εξωτερικά. Ασκεί μυστικά και αθόρυβα τα έργα της αγάπης και της ελεημοσύνης. Με τα έργα αυτά το φως της καρδιάς του γίνεται απτό και ορατό. Έτσι η σχέση του με τον Θεό δεν παραμένει στο θεωρητικό επίπεδο, αλλά γίνεται και πράξη.

Αδελφοί μου, η Κυριακή της Ορθοδοξίας, η διακοσιοστή μνήμη της Εξόδου του Μεσολογγίου, η τιμή στον Ιωσήφ Ρωγών και στον Κωνσταντίνο Οικονόμο των εξ Οικονόμων μας συγκέντρωσαν σήμερα κάτω από τους θόλους του ιστορικού αυτού Ναού.

Όλη αυτή η παρακαταθήκη μας καλεί να ανανεώσουμε το χρέος μας. Οι καιροί δεν χωρούν αναβολές. Μην αφήνουμε τη σκοτεινή εποχή να κυριαρχεί. Η μνήμη των

προγόνων μας επιβάλλει έργα και όχι λόγια. Η Εκκλησία περιμένει από εμάς τη μεγάλη απόφαση από φωτισθένες να μετατραπούμε σε φωτιστές. Να φωτιζόμαστε από το φως του Χριστού, για να φωτίζουμε τον κόσμο με την αλήθεια, τη θυσία και την αγάπη.

Αναλογιζόμενοι το παράδειγμα των ιερομαρτύρων, των ηρώων και των διδασκάλων, ας προσευχηθούμε στον Κύριο και Θεό μας Ιησού Χριστό, που φωτίζει κάθε ψυχή η οποία έρχεται στον κόσμο, να κάνει και τη δική μας ψυχή φιλόξενο οίκο της Αγίας Τριάδας. Να Του ζητήσουμε να μη σβήσει ποτέ μέσα στην καρδιά μας το λυχνάρι της ορθόδοξης πίστης.

Να Τον παρακαλέσουμε να μας χαρίζει την αρετή να στεκόμαστε θαρραλέα απέναντι σε κάθε μυστικό και φανερό πειρασμό. Με ανδρεία να θυσιαζόμαστε και με φιλανθρωπία να μοιραζόμαστε. Να μας αξιώσει να γινόμαστε άξιοι επίγονοι ένδοξων προγόνων, εις τρόπον ώστε, όπως εκείνοι, έτσι και εμείς να καταγραφούμε λαμπερά και ανεξίτηλα στο φως της Ιστορίας και στο ανέσπερο και απέραντο φως της Βασιλείας του Θεού.

